

USCA

POST

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
VERSCHIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK
LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT
TELEFOON 030 - 288.17.41

ISSN 0922-0089
MAART 1998
NUMMER 94

Verandering!

De bijeenkomst in Pijnacker was weer gezellig: er waren ruim 50 leden aanwezig. Weer kon een nieuw lid welkom worden geheten, alsook een aantal belangstellenden, die nieuwsgierig waren geworden door onze aanwezigheid bij de Filateliebeurs in Loosdrecht.

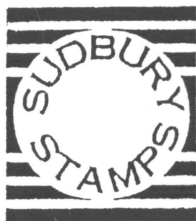
De geplande lezing over Postmechanisatie kon helaas niet doorgaan, maar mevrouw M. J. Vrijaldenhoven-Oostra, die deze lezing zou houden, heeft toegezegd dat zij haar belofte binnenkort zal inlossen.

De veiling met circa 300 kavels was een succes. Veel stukken wisselden van eigenaar, tot genoegen van alle partijen. Niet alleen van kopers en verkopers, maar ook van de Vereniging, want die vaart er ook wel bij.

De komende bijeenkomst - van zondag 5 april a.s. - brengt een verandering teweeg. Dan zijn we namelijk in **Leusden**, dus niet meer naar Maarsbergen komen! Het bestuur hoopt dat de capaciteit van deze nieuwe zaal beter aan onze eisen voldoet. Misschien is die ook wat gunstiger gelegen ten opzichte van de woonplaatsen van onze leden. Dus wij verwachten een flinke belangstelling.

In de tussenliggende tijd moest ik op 4 maart een operatie ondergaan, maar het ziet ernaar uit dat ik op 5 april weer zover hersteld zal zijn dat ik de bijeenkomst kan meemaken. Dus tot ziens in Leusden, voorzien van uw doubletten en zo mogelijk van een nieuw lid of een geïnteresseerde!

H. W. M. Hopman - Voorzitter

John Frith

(705) 682-0213

P. O. Box 286
Copper Cliff, ON
M0M 1N0
Canada

WANTED TO BUY
ALL CANADIAN AND
BRITISH COMMONWEALTH
MILITARY & CENSORED
COVERS.

HAVE SAME TO OFFER
FOR TRADE OR SALE.

Canadian & Worldwide Military

Canada- en U.S.A.-Verzamelaars!

HERMANS PHILATELICS

BOX 235, VINELAND, ONT.
L0R 2C0, CANADA

levert U uit voorraad

ALLE GEWENSTE ZEGELS EN ENVELOPPEN

zowel Postfris als Gestempeld.

Correspondentie kan in het Nederlands worden gevoerd!

#H-410	#3-89I	#4-106Id	#9-112	PRECANCEL
\$75.00	\$5.00	\$7.50	\$37.50	\$10.00
#FX 65	#FX 77	#TBT 77	#FPS 50	#FCF 5
\$7.50	\$7.50	\$10.00	\$6.25	\$100.00

FULL TIME CANADIAN STAMP APPROVAL DEALER
PRECANCELS, REVENUES, USED, MINT, CANCELS, ETC.
1/2 CAT. AND BELOW, SEND INQUIRIES OR WANT LISTS TO
DAVE DEVENY • BOX 644 • PENTICTON BC
CANADA V2A 6P1
RPSC 24605 PSS(GB) 618 CPS(GB)2727 PSS 7052 APS 153036

BESTUURSMEEDEDELINGEN - APRIL 1998

Secretariaat: H. Winterberg

Ledenadministrateur: J. Udo

Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk

Postbus 23644

Tel: 0251-234256

1100 EC Amsterdam Z.O

UITNODIGING

Het bestuur nodigt U uit tot het bijwonen van de bijeenkomst welke gehouden zal worden op ZONDAG 5 APRIL 1998 in "Hotel Leusden" Philipsstraat 18 te Leusden, telefoon 033-4.345.345. Wij rekenen op een grote opkomst, en hopen dat veel clubgenoten de weg naar Leusden zullen vinden en dat wij hen daar mogen begroeten.

AGENDA:

- 10.30 uur Zaal open voor genodigden en introducés *)
- 11.00 uur Opening, Mededelingen, rondvraag, lezing door mevr. Vrijaldenhoven, leestafel, boekenhoek, ruilen, onderling contact.
- 12.30 uur Lunchpauze.
- 13.30 uur Veiling nummer 171 De kavellijsten vindt U bijgevoegd. Voor hen die niet aanwezig kunnen zijn; bestaat de mogelijkheid tot schriftelijk bieden.

Het adres hiervoor is: dhr. J. van KEULEN, Deylerweg 65, 2241 AB Wassenaar. Schriftelijke biedingen dienen uiterlijk 2 dagen vóór de veiling ingediend te zijn.

16.00 uur Sluiting.

De tijden zijn bij benadering, waarvan kan worden afgeweken.

*) Introcés zijn altijd van harte welkom, mits onder begeleiding van een onzer leden. Zij worden bovendien verzocht de presentielijst te tekenen en zich bij de bestuurstafel bekend te maken.

Zo bereikt u "Hotel Leusden":

Per trein: vanaf station Amersfoort buslijn 78/79. Bus stopt voor het hotel.

Per auto: uit de richtingen Amsterdam/Utrecht en Apeldoorn; A1 richting Amersfoort (Hoevelaken), bij knooppunt Hoevelaken neemt u de A28 Amersfoort/Utrecht en vervolgens afslag 7, Leusden.

Uit richting Zwolle; A28 richting Amersfoort/Utrecht, en vervolgens afslag 7, Leusden.

Uit richting Utrecht/Ouderij; bij Utrecht (Lunetten) neemt u de A27, A28 richting Amersfoort, en vervolgens afslag 7, Leusden.

Bij alle beschrijvingen geldt de weg volgen, 1° rotonde rechtdoor. Bij eerste verkeerslichten linksaf. De eerste weg neemt u weer links en vervolgens rijdt u de parkeerplaats op.

VOLGENDE BIJEENKOMSTEN:

Wilt u de navolgende data alvast in uw agenda noteren?

Zaterdag 16 mei 1998: Nuland
Zaterdag 05 september 1998: Zwolle
Zondag 18 oktober 1998: Leusden
Zaterdag 21 november 1998: Alphen a/d Rijn

MUTATIES LEDENLIJST

Tot ons verdriet ontvingen wij het bericht dat de heer Jac. van Rijswijk uit Apeldoorn is overleden.

Wegens wanbetaling en ongeoorloofde praktijken hebben wij de heer H. Geeraerd Terhoutsesteenweg 120 8400 Oostende, België, met berichtgeving aan zowel de Nederlandse Bond als aan de Vlaamse Bond, moeten afvoeren.

Als kandidaat leden mogen wij de heren: (675) B.J. van Kuik te Warnsveld, (676) M.P.E. Molle te Tremelo, België, (677) W.H.P. Schreurs te Den Dolder, (678) H. de Groote, te Rotterdam hartelijk welkom heten.

Bedankt hebben: G. Wiessner uit Etten-Leur, L. Juistinga uit Delfzijl en P. Kappen uit Nuland, erg jammer.

Eventuele bezwaren tegen de kandidaat leden kunt u binnen 1 maand schriftelijk indienen bij het secretariaat (Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk).

SCHRIFTELIJKE PNC VEILING.

De eerste PNC veiling binnen de Vereniging! Naast de gewone veiling zal tijdens de bijeenkomst van 16 mei a.s. de eerste PNC-veiling plaats vinden. Hoe gaat de PNC-veiling in het werk?

- ✓ Het wordt een schriftelijke veiling waarop uitsluitend schriftelijk geboden kan worden. Het materiaal is op de bijeenkomst van 16 mei te bezichtigen. Tot 13.00 uur die dag kan worden ingeschreven. Toewijzing van de kavels aan de hoogste bidder. Op de veiling is het "Veiling Reglement" der Vereniging van toepassing.
- ✓ Als catalogusprijs wordt uitgegaan van de meest recente PNC-lijst zoals gepubliceerd in Linn's. Een exemplaar van deze lijst kunt u bestellen d.m.v. een zelfgeadresseerde, gefrankeerde (80 ct) enveloppe te sturen naar Wout Janse, Dr. Augustijnlaan 13, 2283 CA Rijswijk.

LEDEN HELPEN LEDEN

TE KOOP: Velletje "Legends of the West" met verkeerd portret van Bill Pickett (Scott n° 2870), oplage 150.000 stuks. Aan veilingen in de USA aangepaste prijs: f 420.-, BF 7500 of DM 375.- Reacties aan de heer M. Nerinckx, Kunstenaarstraat 79, B-9040 St. Amandsberg-Gent, België, telefoon 09/228.70.36 (uit Nederland 0032.9.228.70.36).

GEVRAAGD: Algemene catalogi van (internationale) Postzegel-tentoonstellingen. Te koop of ter inzage. Reacties aan de heer J. Udo, Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam-Zuidoost, of telefoon 020-696.27.20.

U.S.A.-NIEUWTJESDIENST

Onze Nieuwtjesdienst betreft de nieuwe uitgften van de U.S.A. van de "sales agent" van de USPS, de firma J. A. Visser Postzegelgroothandel BV in Dordrecht. Deze firma is USPS-agent voor de Benelux.

In "Linn's Stamp News" van 12 januari 1998 lazen wij dat de USPS de firma Visser heeft ontslagen als haar agent. Zij zou gezondigd hebben tegen de bepalingen van haar contract met de USPS door nieuw uitgegeven Amerikaanse postzegels te leveren aan afnemers in de U.S.A.

Nadere bijzonderheden zijn ons bij redactiesluiting nog niet bekend. Wij kunnen u helaas nog niet inlichten over verdere maatregelen van de USPS. Uiteraard volgt het bestuur de ontwikkelingen op de voet. Wij houden u op de hoogte.

OVERIGE MEDEDELINGEN

- Op 10 april van 11-18 uur en op 11 april van 10-17 uur wordt voor de vijfde keer in de Sporthal "De Mammoet" te Gouda de Brievenbeurs gehouden. Een beurs speciaal voor poststukken, stempels, literatuur, postwaardestukken, postgeschiedenis etc. Handelaren uit de USA, Engeland, Denemarken en Duitsland zijn aanwezig. De toegang is gratis.
- Op 8 mei van 10-18 uur, 9 mei van 10-18 uur en 11 mei van 10-16 uur wordt in het Frans Otten Stadion te Amsterdam de postzegel-tentoonstelling "Themaphilex '98" gehouden. Een landelijke tentoonstelling met ruim 750 kaders, een groot aantal handelaren, diverse evenementen, een tentoonstellingsenveloppe en een bijzonder poststempel. De toegang is gratis.
- Wij hebben nog een beperkt aantal "LEXICONS VOOR USA-FILATELIE, Amerikaanse Postzegeltermen Vertaald" in voorraad. Een *must* voor de USA-verzamelaar. Deze schitterende Publicatie N° 8 wordt u in een ringband geleverd voor de prijs van slechts f 22.50 afgehaald tijdens een van onze bijeenkomsten. Wilt u het per post ontvangen, dan komt dit op f 32.50 per exemplaar. Vraag voor nadere informatie de heer J. Udo, aan de bestuurstafel of op Postbus 23644, 1100 EC, Amsterdam.

Vragen? Iemand nog Vragen?

Een onzer clubgenoten is in het bezit van een raadsel. Hij heeft drie verschillende USA-zegels "Mothers of America", namelijk de Scott 737, de rotatiedruk met de tanding 11 x 10½, en de Scott 738 van de vlakke pers, met de vierzijdige tanding 11. Het derde exemplaar vertoont echter de in de Scott niet opgenomen tanding 14¼! Die zegel is normaal postaal gebruikt en afgestempeld. Maar niemand kan hem er tot dusver gegevens over verstrekken.

Ook wij kunnen enkel een vermoeden uitspreken, namelijk dat het een particuliere tanding betreft, aangebracht in de Scott 754, de ongetand en ongegond uitgegeven "Farley". Dit was een in plaatdruk geproduceerde zegel. De eigenaar van de mysterieuze 14¼ kan door vergelijking met de Scott 737 en 738 makkelijk vaststellen of het een plaatdruk is, in welk geval ons vermoeden juist zou kunnen zijn.

Het blijft echter gissen. Wie vertelt ons de feiten? De brievenbus van de redactie staat er wagenwijd voor open!

Een andere clubgenoot wil graag worden ingelicht over het postaal gebruik van een aantal US-zegels met de afbeelding van het Vrijheidsbeeld erop, namelijk van:

- Scott 566 van 11 november 1922, waarde 15¢;
- Scott 696 van 27 augustus 1931, waarde 15¢;
- Scott 1044A van 15 juni 1961, waarde 11¢;
- Scott 1599/1619 van 31 maart 1978, waarde 16¢;
- Scott C87 van 11 januari 1974, waarde 18¢.

Wie helpt hem - via de redactie - aan deze gegevens?

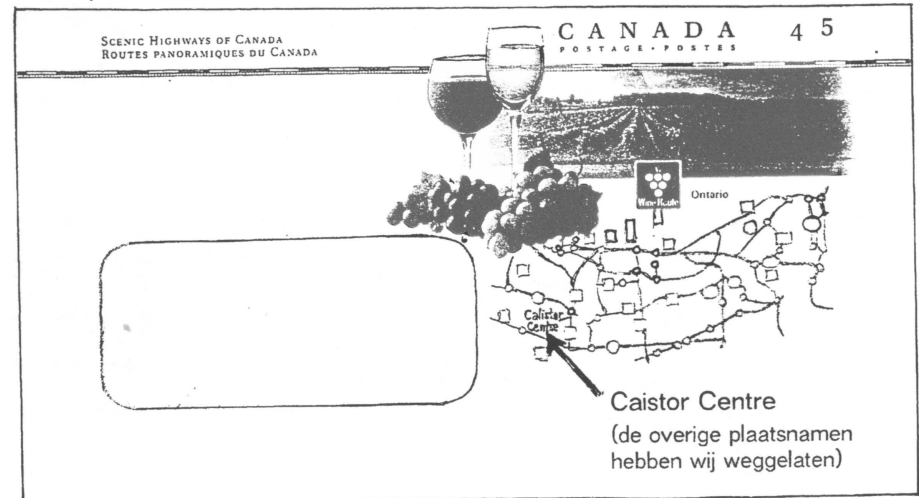

Een clubgenoot, die om begrijpelijke redenen liever anoniem blijft, trof in het boek "Canadian Fancy Cancells of the 19th Century" (nº 32160-4 in onze Bibliotheek) een afbeelding van dit stempel aan. Hij knipperde met de ogen en slikte even, maar zocht toen toch nieuwsgierig naar de naam en de standplaats van de postmaster of de klerk met deze initialen. Helaas tevergeefs, want die zijn in het boek niet te vinden. In arren moede wendde hij zich tot deze Vragenrubriek. De redactie bloosde even, maar vindt toch dat deze kwestie klinisch behandeld moet worden. We zijn tenslotte in zekere zin toch wetenschappers, nietwaar? Wie helpt onze clubgenoot uit zijn geestelijke nood?

HERMAN JACOBS CANADIAN POTPOURRI CANADIEN

Er gaat bijna geen Potpourri voorbij of deze scribbler moet u melden dat Tante Pos in Canada een bok heeft geschoten en deze Potpourri is daarop geen uitzondering. Nog maar kort geleden, op 2 september 1997, bracht Canada Post twee gefrankeerde vensterenveloppen "op de markt" voor binnenlands gebruik. Eén grote, formaat n° 10, met een oplage van 2.56 miljoen stuks en één kleinere n° 8 met een oplage van 1.11 miljoen exemplaren.

Het zijn in feite heel mooie enveloppen. Op de hier afgebeelde n° 8 ziet u de wijngaarden in Ontario, met daaronder een kaart van de Wijnroute. Het is deze kaart die de verantwoordelijke personen bij Canada Post tot achter hun oren doet blozen van schaamte. "Caistor Centre" staat er, heel duidelijk. Maar het plaatsje heet wel Caistor Centre. "What is in a name?" zei Shakespeare altijd en hij nam het niet zo nauw, maar de inwoners van Caistor Centre zijn er niet gelukkig mee. Toch worden er geen nieuwe enveloppen gedrukt, althans voorlopig niet. Overigens... Proost! Tante Pos!

Hebt u wel eens goed gekeken naar Scott 552, de zegel uitgegeven ter gelegenheid van de 100e verjaardag van de aansluiting van British Columbia bij de Confederatie? U ziet het duidelijk: een B en een C. Nou ja, duidelijk?

U weet natuurlijk al lang dat de Canadese Filatelistische Dienst is gevestigd in Antigonish, Nova Scotia. De officiële opening daarvan had plaats op 8 februari 1985. Maar wist u ook dat de eerste serie zegels daar al in oktober 1984 werd afgestempeld?

Het waren de zegels uit de locomotievenserie, uitgegeven op 25 oktober 1984, Scott 1036/39. Het "verborgen" jaartal daarop wordt heel toepasselijk door de locomotief getrokken!!

En is het u bekend dat Henry Kelsey, afgebeeld op Scott 512, uitgegeven op 15 april 1970, niet echt Henry Kelsey is? Nee hoor, trapt u er maar niet in: het is het gezicht van de ontwerper van deze zegel, ene meneer Dennis Burton, die voor deze gelegenheid maar even zijn eigen visage heeft uitgeleend! Kunt u ook weer het "verborgen" jaartal vinden?

In Usca Post n° 82 van september 1996 hebt u iets kunnen lezen over de *Loonie* en de *Toonie*, de Canadese muntstukken van één en twee dollar. De Loonie is de watervogel, afgebeeld op Scott 369 en ook op de elfhoekige munt van \$ 1.- De grote broer, aangemaakt ter vervanging van het biljet van \$ 2.-, laat een prachtige ijsbeer zien.

Mijn vraag aan u, beste lezers en lezeressen, is: "wat doet een ijsbeer om ontdekking te voorkomen?"

Dit was natuurlijk maar een korte inleiding tot de grootste gebeurtenis op filatelistisch gebied in 1997, namelijk de uitgifte van een zegel van \$ 8.- op 15 oktober, ook met een prachtige beer erop, en wel een grizzly beer.

Het eigenaardige is nu dat Canada Post maar heel weinig ruchtbaarheid aan de uitgifte van deze zegel heeft gegeven. Het is in alle opzichten een kanjer van een zegel geworden: 64 x 48.9 mm en dat is groter dan de Engelse Britanniazegel van £ 10, Scott 1478, want die haalt maar 58 x 40 mm.

Waarom een \$ 8.- zegel? Wel, de postpakketten naar het buitenland werden alsmaar zwaarder en dus moest er ook een duurdere zegel komen. Het is een schitterende zegel en ik raad u aan om zo snel mogelijk een velletje te bemachtigen: ze worden enkel in vellen van vier uitgegeven. Maar u kunt ook losse zegels kopen: \$ 8.- per stuk (plus belasting)! Mooi gestempelde exemplaren zullen straks ook heel moeilijk te krijgen zijn.

Om déze zegel goed te bekijken, heeft u nu Carl wel hard en hard nodig. Om vervalsingen te voorkomen, heeft men van alles gedaan, zoals b.v. het cijfer "8" dat u kunt zien op de rechter achterpoot van onze vriend. Verder de naam van de graveur, Jorge Peral, en het jaar van uitgifte, dat ook heel listig "ergens" verborgen is. Rechtsboven ziet u twee zwarte lijnen. Wel, dat zijn geen lijnen, maar wel de herhaalde woorden MAIL en POSTES.

In 1989 is ook een grizzly beer-zegel uitgegeven, de Scott 1178, met de tanding 14½ x 14. Later dat jaar werd de tanding veranderd in 13 x 13, en als u deze zegel bezit in de conditie postfris, dus zonder plakker, en vooral het plaatblok, dan is het weer kassa geblazen, want die zijn erg schaars en erg duur.

Dit is een echte Beren-Potpourri geworden en daarom gaan we eindigen met de man die Montreal in 1660 gered heeft, toen de Indianen die stad wilden veroveren. Het was onze goede vriend Dollard des Ormeaux en wij zien hem hier afgebeeld op Scott 390. Het is maar een 5 ¢-zegeltje geworden, erg weinig voor zo'n grote historische figuur. Maar goed, hij werd toch geëerd en dat is ook al veel waard. Kunt u het jaartal ook hier vinden?

Antwoorden: het verborgen jaartal op de Loonie-zegel vindt u onder de staart en onderaan links ziet u de initialen van de ontwerper: LH. Het jaar van uitgifte en de naam van de ontwerper van de zegel van \$ 8.- vindt u onderaan de rechter voorpoot van de grizzlybeer. En het uitgiftejaar op de Dollard-zegel? Wel, dat vindt u nooit, want dat staat er niet op. Het jaartal 1660 vormt een onderdeel van het ontwerp en dan komt er geen jaar van uitgifte op de zegel...! Maar u kunt wel de eerste letter van de naam van de ontwerper vinden: de letter W van Weiss, helemaal rechtsonder in de hoek. Bedankt maar weer, Carl!

Oh ja, wat doet een ijsbeer om ontdekking te voorkomen? Hij verbergt zijn snuit, want die is namelijk zwart!

PRETTIG POSTZEGELEN.

Canada bij ons te duur?

In Usca Post n° 92 van januari j.l. stelde een onzer clubgenoten, de heer Van der Velden, een "Dringende Vraag" naar de prijzen die binnen onze Vereniging worden gevraagd voor zegels van Canada. Aan zijn wens om daarop eens een reactie te zien in ons clubblad is voldaan! Ons bestuurslid de heer Veraart merkt het volgende op:

In de Unitrade Catalogue is bij de uitgften tussen 1870 en 1948, de nummers 34 t/m 281, in de eerste kolom onder de kop "NH%" het percentage aangegeven waarmee de voor "*VF", ongebruikt very fine, aangegeven prijs moet worden verhoogd om de prijs voor postfris (never hinged) te bepalen. De prijs voor "*F", ongebruikt fine, moet voor postfrisse exemplaren met de helft van dit percentage worden verhoogd.

Na 1949 zijn NH en VF in één kolom opgenomen, als NH-VF.

In de catalogi van veilingen in Canada vind ik als inzet altijd de aldus bepaalde prijzen terug. Als ik na afloop de lijst van opbrengsten ontvang, blijken de opbrengsten dikwijls nog boven die catalogusprijzen te zijn uitgekomen.

Losse gestempelde zegels vormen vaak een probleem. Ze worden niet allemaal zo vaak postaal gebruikt en in kilowaar is zelden een complete serie te vinden. Dan moet men postfrisse zegels laten afstempelen om een serie compleet te krijgen. Dat drijft de prijs natuurlijk op.

Ook gelden vaak hogere prijzen voor zegels met een bijzonder stempeltje. Een zegel van 10¢ kan daardoor wel oplopen tot boven de honderd gulden!

Wij moeten altijd onze zegels uit Canada krijgen, hetzij van vrienden, en dat is meestal leuk en goedkoop, hetzij van semi- of full time handelaren, en dan moeten we er vaak een stevige prijs voor betalen.

Gelukkig zijn er in onze Vereniging ook leden die ver beneden de catalogusprijzen verkopen!

Opmerking van de redactie:

Wij vernamen van de steller van deze "Dringende Vraag", onze clubgenoot de heer Van der Velden, dat hij dankbaar is voor deze reactie van de heer Veraart: er zitten elementen in die hem tot dusver niet bekend waren.

VICTOR KUIL

De U.S.A.-Serie van 1861-1868 en de Prijzen daarvan

In de Verenigde Staten was in 1861 de Burgeroorlog uitgebroken en het Post Office Department, het Ministerie van Posterijen van de Union, wilde niet dat de afgescheiden Zuidelijke staten zonder te betalen post konden frankeren. Alle gangbare postzegels werden ongeldig verklaard en men kwam met een nieuwe serie, ter vervanging van de oude zegels. Over die nieuwe serie gaat het in dit artikel.

Van half augustus 1861 af verschenen de nieuwe zegels. Dat wil zeggen: in de grote steden aan de Oostkust van de Unie. De 2¢ en de 15¢ kwamen wat later uit. Met de nieuwe zegels kwam een bericht mee, dat de oude zegels ongeldig werden. Dit bericht werd in de locale kranten gepubliceerd en het publiek kreeg een week de tijd om de oude zegels om te ruilen voor nieuwe. Men heeft aan de hand van krantenarchieven precies kunnen nagaan wanneer de zegels in welke plaats aankwamen. Als na de ontwaarding brieven met de oude zegels aangetroffen werden, hielden de postmasters die gewoonlijk vast totdat de gewaarschuwde verzender het tarief met een nieuwe zegel voldaan had. Soms werd de nieuwe zegel gewoon over de oude heen geplakt. Een enkel postkantoor beschikte over het stempel "Old Stamps, Not Recognized", waarmee nog voorkomende oude zegels afgestempeld werden. Dit soort brieven en stempels zijn zeldzaam en zeer gezocht.

Sommige kleinere steden kregen de nieuwe zegels in september, oktober of zelfs pas in november 1861. Het probleem lag in de drukcapaciteit. De drukker, de National Bank Note Company, moest niet alleen drukken om het verbruik bij te houden, maar ook om alle oude voorraden te vervangen. Weliswaar werden de Zuidelijke staten niet meer bevoorrad, maar dat woog niet op tegen de toename van het postverkeer als gevolg van de Burgeroorlog. Sommige kleinere postkantoren kregen bericht, dat er niet voldoende nieuwe zegels beschikbaar waren en in plaats daarvan kregen ze een voorraad oude zegels toegestuurd. Een klein aantal kantoren, o.a. die van Evansville in Indiana en Louisville in Kentucky, was genoodzaakt om de oude postzegels opnieuw te gaan gebruiken nadat de eerste zending nieuwe zegels op was. Nadat weer een nieuwe voorraad nieuwe zegels was gearriveerd, begon het proces van ontwaarding en inruilen van oude tegen

nieuwe zegels opnieuw. Specialisten vechten om poststukken met de aldus opnieuw gebruikte oude zegels uit die tussenperiode. Zo hebben alle steden van de Unie hun eigen eerste dag afstempeling van de nieuwe zegels. Ze kwamen uit van 15 augustus 1861 af. De vroegst bewaard gebleven zegel is van 16 augustus. De vroegst bewaard gebleven zegel op enveloppe stamt van 21 augustus. Kijk dus even uw verzameling na. Als u een eerder exemplaar bezit, zal uw verzekeringspremie flink moeten stijgen.

De overheid stelde de eis dat de zegels in één oogopslag onderscheiden moesten kunnen worden van de oude, ongeldige, zegels. Dit gebeurde door de waardecijfers in de bovenhoeken te plaatsen. De serie kwam uit in tien waarden: 1¢, 2¢, 3¢, 5¢, 10¢, 12¢, 15¢, 24¢, 30¢ en 90¢ en is elders in dit artikel afgebeeld. De Scott Catalogus maakt onderscheid tussen de serie van 1861-1862, de serie van 1861-1866 en de serie van 1867, die de gegrilde exemplaren uit de serie omvat. Doordat de twee series van 1861 de zegelbeelden delen met de gegrilde uitgaven, worden hier de drie series gemakshalve als één serie, die van 1861-1868, aangeduid.

Ja, in deze serie kwamen de eerste gegrilde zegels van de USA uit. Een grill is een wafelpersing in de zegel, indertijd bedoeld om het verwijderen van stempels te bemoeilijken. De National Bank Note Company had een overeenkomst gesloten met de uitvinder van de gegrilde zegels, Charles Steel, waarbij deze de drukker het exclusieve recht verleende gebruik te maken van zijn patent. Er werden zeven verschillende grills gebruikt, alle met verschillende afmetingen. Deze soorten worden met een letter aangeduid als grill A, B, C, D, E, F en Z. De details hierover vindt u in de Scott Specialized Catalogus. (En onlangs in *Usca Post 91! Red.*). In eerste instantie werden de grills op initiatief van de drukker aangebracht. Later stelde het Post Office Department het gebruik van de grill verplicht. Daardoor had de National Bank Note Company in feite tot aan het eind van haar bestaan een monopolie op het drukken van postzegels.

Veel clubgenoten hebben iets van de serie vooraan in hun album zitten. Het is wat lastig om zich in de serie te oriënteren. Waarden, kleuren, data van verschijning, grills en catalogusnummers lijken zonder veel ordening door elkaar heen te lopen.

De serie is ook wat rommelig in de Catalogus opgenomen. De verschillende soorten grills hebben hun eigen catalogus-nummer, maar de zegels met een F-grill hebben, in tegenstelling tot die met de andere grills, hetzelfde hoofdnummer: n° 85. Kleurvarianties hebben veelal een subnummer, soms een hoofdnummer.

Desondanks is de serie voor verzamelaars interessant. Men komt er nagenoeg alles bij tegen wat de filatelie boeiend maakt. Verschillende stempels, verschillende kleuren, veel voorkomende naast zeldzame zegels, plaatfouten, double transfers, dubbelzijdig gedrukte zegels, verschillende grillvariëteiten, verschillende papiersoorten, ontbrekende perforaties en een verscheidenheid van centreringen. De zegels hebben tanding 12, hoewel er ook (gedeeltelijk) ongetande zegels voorkomen. Als men zich met deze serie wil specialiseren, moet men (veel) geld meebrengen, tenzij men zich toelegt op de 3¢ Washington alleen, want dat kan betrekkelijk goedkoop. Op de essays (ontwerpen), proofs (proefdrukken) en special printings (nadrukken op verzoek van de overheid) die van deze serie bestaan, wordt in dit artikel niet verder ingegaan.

De 1¢ Franklin is niet zeldzaam: de oplage bedroeg 138 miljoen stuks. Toch bestaan er zeldzame varianten. De Scott kent er negen verschillende catalogusnummers aan toe, drie hoofd- en zes subnummers, waarvan vier zonder en vijf met grill. De zegels zijn in blauw of in een variant van blauw uitgekomen. De Scott Specialized 1996 waardeert de goedkoopste op \$ 25. Van de duurste bestaan slechts twee exemplaren.

Eén daarvan bevindt zich in de openbare bibliotheek van New York, maar dat exemplaar schijnt ondergedoken te zijn, want het is al vele jaren niet meer te zien geweest. Het andere exemplaar is in het bezit van een Amerikaan die onder de initialen "V. E." bekend is (Very Expensive?!). Zijn gehele verzameling, die normaal niet geëxposeerd wordt, bestaat uit alle (!) postzegels van de U.S.A. en was in november 1996 te zien tijdens de ANPHILEX in New York.

De 2¢ Jackson "Black Jack" is altijd populair geweest, onder meer door de wat afwijkende compositie van de zegel. Het portret vult nagenoeg de gehele zegel. Er zijn er ruim 256 miljoen van uitgegeven. Scott geeft ze zes nummers, vijf hoofd- en één subnummer, waarvan twee zonder en vier met grill. Ondanks de grote oplage zijn de prijzen relatief hoog, voornamelijk doordat de betere centreringen weinig voorkomen.

De goedkoopste uit de lijst kost \$ 35 in gradatie Very Fine (VF). Enige jaren geleden vond een clubgenoot een zeldzame *double transfer*, een zogenaamde *Atherton shift*. Helaas werd de zegel tijdens een inbraak met de rest van zijn verzameling gestolen.

De 3¢ Washington is ondanks zijn antieke status veel voorkomend. Het aantal uitgegeven zegels beliep het voor die periode gigantische aantal van 1.782.000.000. De Scott vangt ze in veertien nummers, negen hoofd- en vijf subnummers, waarvan zes zonder en acht met grill. De gewone n° 65 kost slechts \$ 2 (VF). Het aantal variaties is, ondanks de enorme oplage, betrekkelijk gering.

De liefhebber kan echter zijn hart ophalen aan de verscheidenheid van stempels, die op deze zegel voorhanden is.

De kleur is rose of rose-achtig.

De 5¢ Jefferson wordt al wat zeldzamer. Er zijn er zo'n 7.675.000 van uitgegeven. U kunt ze vinden onder elf Scott-nummers, vijf hoofd- en zes subnummers, waarvan zeven zonder en vier met grill. De gewone zegel is bruin en doet \$ 95. De zegels met afwijkende kleuren zijn veel duurder. De exemplaren met grill kosten ook aanzienlijk meer dan de niet-gegrillde collega's. Van twee gegrillde soorten zijn slechts zes exemplaren bekend.

De groene 10¢ Washington is wat minder zeldzaam dan de 5¢. Hij is uitgekomen in een oplage van 27.800.000. Er bestaan twee typen, type I en type II. Type I is zeldzaam en komt van één van de gebruikte drukplaten. Waarom deze plaat afweek van de rest is onderwerp van gissingen.

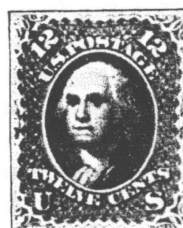
De meest gangbare verklaring is dat de plaat van type I gebruikt is voor het drukken van de zegels die als essays bij de offerte gevoegd werden.

Voordat het drukken begon, werd dit ontwerp iets bijgesteld tot type II. Hiervan werden de definitieve drukplaten aangemaakt.

Omdat er later meer vraag naar de zegel zou zijn geweest dan was voorzien, zou ook de bestaande plaat van type I ingezet zijn in het productieproces.

Ongeveer één op de vijftig uitgegeven zegels is van type I. Scott benoemt de 10¢ zegels met zeven nummers, vijf hoofd- en twee subnummers, één type I en van type II zijn er twee zonder en vier met grill.

De gewone zegel type II uit deze serie staat genoteerd voor \$ 45. Van n° 85D met Z-grill zijn slechts twee exemplaren bekend.

De zwarte 12¢ Washington kwam uit in een oplage van 7.314.000, alle met één hoofdnummer, waarvan één Scott-nummer zonder grill en drie met grill bekend zijn. De ongegrillde staat op \$ 75, de gegrillde exemplaren zijn alle flink duurder.

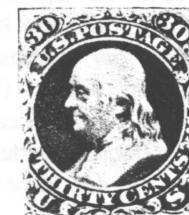
De zwarte 15¢ Lincoln kwam uit na de Burgeroorlog, in 1866, ongeveer een jaar nadat Lincoln vermoord was.

In de tijd dat er nog geen onderscheid gemaakt werd tussen gewone en gelegenhedszegels beschouwen sommige verzamelaars deze postzegel als een herdenkingszegel of rouwzegel, gezien de zwarte kleur en de beeltenis van Lincoln. Er is één Scott-nummer zonder grill en er zijn er vier met grill, alle onder één hoofdnummer. De goedkoopste 15¢ zegel uit de oplage van ruim 2 miljoen zegels kost \$ 100. Van de zegel met Z-grill zijn 5 exemplaren bekend.

De 24¢ Washingtons komen het meest voor in een lila-achtige kleur. Er zijn tien Scott-nummers, drie met hoofdnummer en zeven met een subnummer, waarvan negen zonder grill en één met grill. De ongegrillde zegels verschillen onderling in kleurnuance en in papiersoort. De oplage bedroeg 10.140.000. Het goedkoopste exemplaar heeft een catalogusprijs van \$ 80.

Van de oranje 30¢ Franklin zijn er 3.3 miljoen uitgegeven. Ze komen bij Scott voor met drie hoofdnummers, één zonder en twee met grill. Goede centreringen zijn zeldzaam. De zegel zonder grill staat op \$ 100. Voor deze zegel en voor zijn voorganger doet door de lichte kleur een stempel vaak afbreuk aan de aanblik van de zegel; mooi gestempelde zegels zijn schaars. Van één soort zijn slechts 8 stuks bekend.

De laatste zegel uit de serie is de 90¢ Washington. Er zijn er een kleine 400.000 van uitgegeven. Het is verreweg de zeldzaamste zegel uit de serie. Dat is ook te merken aan de prijs. Het goedkoopste exemplaar staat in 1996 op \$ 325. Er zijn Scott-nummers beschikbaar voor één gegrillde en drie ongegrillde variëteiten, twee met een hoofd- en twee met een subnummer.

De centrering van zegels uit de serie is vaak slecht. Ongelijkmatige krimp van het papier, veroorzaakt door de natte druk, was hiervan de oorzaak. Naar men zegt, werden door de Burgeroorlog veel vaklieden in het leger opgenomen en hun plaats werd ingenomen door minder bekwaam personeel, dat tijdens het perforeren van de zegels minder goed de ongelijkmatige krimp kon opvangen. De handel gaat vaak over tot een kwaliteitsaanduiding *average* (gemiddeld). Als u ongezien zo'n zegel koopt, blijkt zo'n gemiddelde zegel vaak erg slecht gecentreerd te zijn. Men gebruikt ook de kwalificatie *average-fine*, een iets betere centrering, maar toch niet echt mooi, waarbij de perforatie het zegelbeeld kan raken. Deze twee aanduidingen worden zelfs niet in de Scott 1996 gedefinieerd. Dit soort slecht gecentreerde zegels brengt een fractie van de catalogusprijs op, die tegenwoordig uitgaat van de centrering VF (*very fine*).

Ter illustratie is hiernaast een tabel opgenomen van de eenvoudigste nummers uit de serie en hun Scott 1996-prijzen in US-dollars, voor zowel VF als F-VF, gestempeld. De prijzen voor de lagere centreringen *fine* (F), *average-fine* (AV-F) en *average* (AV) komen uit prijslijsten van de Amerikaanse handel. Ook zijn er volop beschadigde zegels voorhanden, al dan niet gerepareerd. De beschadigingen variëren van een *pinhole*, een speldenprik, tot korte tandjes, ontbrekende tanden, dunne plekjes, vouwen en scheuren. Zegels met een kleine beschadiging worden aangeduid met de omschrijving *Minor Defect* (MD). Kleine defecten kunnen overigens voorkomen op prachtige zegels, op slechte zegels en op alles daar tussenin. De prijzen variëren dan ook navenant. De nevenstaande prijzen voor MD zijn in 1996 overgenomen uit één enkele advertentie van een beter bekende handelaar. Niettemin levert dit m.i. een redelijk prijsbeeld op. Ernstiger beschadigde zegels dan de met MD aangeduide gaan door voor *Space Fillers* (SF), albumvakjesvullers. Space fillers worden ook gebruikt voor studieverzamelingen. Ze brengen doorgaans een klein deel van de cataloguswaarde op. Nagetande zegels zijn moedwillig beschadigde zegels: ze worden in het beste geval onder de omschrijving *nagetand* aangeboden.

Bij de in de tabel vermelde *gemiddelde* handelsprijzen moet wel rekening worden gehouden met de minder nauwe omschrijving van de kwaliteit die de ene handelaar ten opzichte van de andere hanteert. Wat de één AV-F noemt, wordt door de ander met AV aangeduid. Naarmate de kwaliteit van de postzegels hoger is, bestaat er minder ruimte voor gerommel in de omschrijvingen van de kwaliteit. Men moet in de tabel minder naar het absolute prijsniveau kijken en meer naar het vergelijkende prijsbeeld. Toch is het opmerkelijk, dat de handel vaak lagere prijzen vraagt dan de Scott dan aangeeft, ook bij betere centreringen. Zou het prijsniveau van de Scott dan

Frankeerwaarde Scott N°	1¢	2¢	3¢	5¢	10¢	12¢	15¢	24¢	30¢	90¢
	63	73	65	76	68	69	77	78	71	72
Catalogusprijzen 1996 in \$										
VF	25	35	2	95	45	75	100	80	100	325
F-VF	15	21	1	60	25	50	70	50	70	225
Handelsprijzen 1996 in \$										
F	7	12	0.7	30	11	25	45	30	40	120
AV-F	5	10	0.5	21	10	18	35	25	30	80
AV	3.5	7	0.3	20	8.5	14	25	18	20	75
MD	3	5	0.3	14	6	11	14.5	10	10	60

toch aan de hoge kant zijn? Aan de andere kant brengen zegels die als *Extra Fine* (XF) of nog beter *Superb* (S) omschreven worden vaak veel meer op dan de catalogusprijs adviseert.

Momenteel speelt zich bij Scott Publishing Company de *globalisering* van de filatelieprijzen af. Daar waar de Scott zich in 1996 nog baseert op de prijzen van de Amerikaanse handel, worden in 1997 de prijzen op de wereldmarkt aangehouden.

De catalogusprijzen zullen hierdoor wellicht veranderen, maar wij moeten nog even afwachten in welke richting en in welke mate. In de toekomst zullen derhalve ook schommelingen van valutakoersen in de catalogusprijzen gaan doorwerken.

In de Catalogus 1997 is voor "onze" serie nog maar weinig van deze globalisering te merken. Slechts de nummers 69, 71 en 72 uit het bovenstaande overzicht zijn \$ 10 duurder geworden, de rest van de prijzen is onveranderd gebleven.

De postfrisse exemplaren zijn een ordegrrootte duurder dan de gestempelde. Vooral bij de zwarte zegels, de 2¢, 12¢ en 15¢, moet men oppassen. De kleur van deze zegels leende zich indertijd goed voor het verwijderen van stempels, het *cleanen* van zegels. De gebleekte zegels kregen een nieuwe gomlaag en werden (worden) ten onrechte als postfris verkocht.

Andere zegels dan de zwarte verkleuren ook. Kleurveranderingen die zich in de loop der tijd door natuurlijke oorzaken zoals blootstelling aan het licht, dan wel door bewerking met chemicaliën voorgedaan hebben (luchtverontreiniging), het *cleanen* inbegrepen, worden *changelings* genoemd. De Scott Specialized waarschuwt dat sommige changelings zich qua kleur in de richting van zeldzame varianten kunnen bewegen.

De gegrillde exemplaren van deze serie zijn vaak (veel) duurder dan de ongegrillde. Soms zijn de grill-inpersingen dermate zwak, dat het lijkt alsof u met een ongegrilld exemplaar te maken heeft. Bekijkt u de zegel eens goed onder een sterk vergrootglas met goed licht of onder een optische watermerkdetecteur, om te zien of er toch nog iets van een grill (enkele puntjes) te bespeuren valt. Sommige zegels met grill kosten bedragen met vier cijfers vóór de komma, neem daarom de moeite van het onderzoek. De hoge prijzen van de gegrillde exemplaren oefenen aantrekkingskracht uit op de vervalsers. Let goed op, raadpleeg een boek terzake uit de Verenigingsbibliotheek en koop niets duurs zonder betrouwbaar certificaat.

Stempelvarianties van zegels uit deze serie zijn populair. De Scott noemt een aantal eenvoudig herkenbare stempels, zoals kleurenstempels, "Steamer", "Paid" etc., die een meerprijs van vele tientallen dollars kunnen opbrengen. Daarnaast zijn er de *fancy cancels*, die de waarde van de zegel flink verhogen. Er bestaat literatuur over deze bijzondere stempels. Met de goedkope 3¢ zegel is heel goed en niet te duur een gespecialiseerde verzameling op te bouwen met een verscheidenheid van stempels, variërend van eenvoudige kurkstempels tot de in de Scott vermelde stempels en fancy cancels. Een uitdaging van jewelste.

Hoe komt u aan deze zegels? De eenvoudige lage waarden worden nog wel eens in rondzendingen aangetroffen. De hogere waarden komen eerder bij de clubveilingen voor. Via hun ruilboeken bieden leden soms de zegels aan op verenigingsbijeenkomsten. Op veilingen buiten de Vereniging en door overname van verzamelingen kan men z'n geluk beproeven. Of u koopt gewoon bij de handel. U moet er in elk geval meer voor doen dan om aan uw gewone zegels te komen. Heeft u wel eens geprobeerd om via een ruiladres met een verzamelaar in Amerika wat te doen?

Samenvattend kan gesteld worden dat onze leden de serie nooit geheel compleet zullen krijgen, gezien de grote zeldzaamheid van sommige zegels. Maar dat hoeft ook niet. Veel leden zullen al tevreden zijn als ze de meest gangbare zegels uit de serie gestempeld bij elkaar hebben in een redelijke kwaliteit. De serie omvat 73 verschillende zegels met een Scott-notering en zij biedt een keur van verzamelmogelijkheden. Soms zijn er leuke vondsten te doen, zoals over het hoofd geziene grills en plaatfouten. De stempelvarianties zijn groot in aantal.

Kortom, een serie waaraan u veel genoeg kunt beleven. Als u de uitdaging die deze serie biedt aanneemt, dan nodig ik u graag uit uw ervaringen over een aantal jaren toe te vertrouwen aan onze redacteur van "Usca Post".

W. J. VERAART

Het Canadian Women's Army Corps

Met het oog op de schokkende gebeurtenissen in West-Europa werd in september 1938 het British Columbia Women's Service Corps opgericht. Dit Corps telde 17.000 vrouwen. Het verrichtte voor en tijdens de tweede wereldoorlog allerlei diensten voor het Rode Kruis. Het wordt wel gezien als de voorloper van het Canadian Women's Army Corps, het C.W.A.C.

Het Hoofdkwartier Nationale Defensie richtte op 14 februari 1941 een verzoek aan de Minister van Defensie om een legercorps voor vrouwen op te richten. Een daartoe strekkend wetsvoorstel werd aangenomen op 27 juni 1941 en begin september begon de recrutering. Aan het eind van dat jaar waren reeds 1256 vrouwelijke soldaten in opleiding in het Canadian Women's Army Corps.

Begin 1942 werd het eerste opleidingskamp geopend in Sainte Anne de Bellevue, Quebec. Voor de westelijke gebieden van Canada volgde een tweede kamp in Vermillion, gelegen in het noorden van Alberta. Een derde kamp werd ingericht in Kitchener, Ontario. In september 1941 had Phyllis Lee-Wright zich als eerste vrijwilligster aangemeld. Zij heeft later de rang van Majoor bereikt.

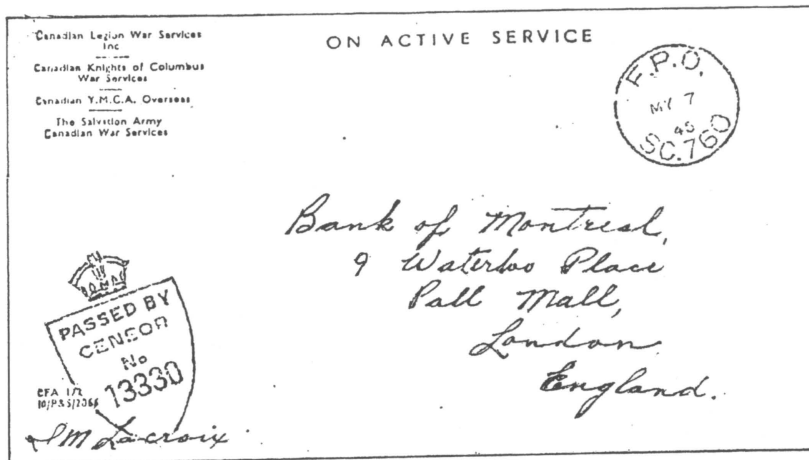
De taak van de leden van het Corps bestond in dienstverlenend werk, als typiste, kokkin, helpster bij de Posterijen en in ziekenhuizen en nog een tiental andere functies. Er waren twee C.W.A.C. blaas- en pijperbands. Die zijn ook opgetreden voor de strijdkrachten in Europa.

Tot het Corps behoorden vrouwen van tien verschillende voormalige nationaliteiten, ook de Duitse, maar zij waren al tot Canadesen genaturaliseerd vóór zij zich aanmeldde.

In augustus 1942 bestond het C.W.A.C. reeds uit 8000 vrouwen. Op 5 november 1942 vertrok een eerste contingent van 100 vrouwen naar Engeland. In totaal hebben 21.624 vrouwen dienst gedaan in het Corps, van wie 2.981 overzee. Het hoogste aantal werd bereikt in 1944, toen 14.512 vrouwen dienst deden. Van hen zijn er 25 gewond, maar er is niemand gesneuveld. Aan leden van het Corps zijn 79 onderscheidingen uitgereikt.

Het Corps viel onder de militaire wetten. Aan soldij ontvingen de vrouwen slechts tweederde van wat de mannen toen kregen uitgekeerd. Later is dit verbeterd tot 80%.

Postaal vielen zij onder de onderdelen waarbij zij waren ingedeeld, zoals de Hospitalen. Deze hadden de Canadese FPO SC-nummers. Ook bij de Hoofdkwartieren van het Leger en het Corps waren dit veelal SC-nummers. Eigen stempels heeft het Corps nooit gehad.

Aan het censuurstempel op deze brief is te zien dat hij afkomstig is uit het St. Andreas Hospitaal in Brugge, België

Toen in mei 1945 de oorlog in Europa voorbij was, werd het Corps bij thuiskomst gedeeltelijk ontbonden. 6.075 Vrouwen hadden zich gemeld voor de strijd tegen Japan, maar zover kwam het niet: op 2 september 1945 capituleerde Japan.

Het Corps is later weer opgebouwd, doch in een andere vorm. Het personeel is ook thans weer bij Leger, Luchtmacht of Marine ingedeeld, maar heeft nu bij die onderdelen een eigen status en uniform. In 1972 waren er bij die onderdelen nog 1.609 vrouwen in dienst.

Op 13 augustus 1945 heeft het Corps zijn vierjarig bestaan gevierd in Apeldoorn. De menukaart voor het feestdiner toont als versiering eenden die *Quack* roepen. De vrouwen van het C.A.W.C. werden spottend Quacks genoemd. Tevens is hier afgebeeld de rood-zwart-rode vlag van het Corps, met in het midden een geel wapenschildje, waarop een vrouw met een cap op.

Het is bij de Konijnen af...

Sinds 22 mei 1997 spookt er een konijn door de USA-filatelie. Niet zomaar een voor het Kerstmaal bestemd beestje, neen, een Beroemd Konijn met de naam Bugs Bunny, Knots Konijn.

Hij is geboren in 1940, toen hij maar meteen de hoofdrol kreeg in een cartoon met de titel "A wild Hare" - een wilde haas. Hij kreeg een vaste aanstelling in de Looney Tunes Cartoons, waarin hij in de loop van ruim 35 jaar 175 keer optrad en veranderde in een konijn. Die tekenfilms werden uitgebracht door Warner Brothers. Daarin beleeft hij de raarste avonturen, altijd gewapend met zijn onafscheidelijke wortel.

Op basis van wat eufemistisch genoemd wordt een "samenwerking" tussen USPS en Warner Bros is besloten een reeks tekenfilmfiguren van laatstgenoemde onderneming te gaan afbeelden op postzegels van de USA. Er zijn azijndrinkers die vinden dat dat niet hóórt. Op Amerikaanse zegels behoren Verdienstelijke Historische Mannen en Vrouwen te worden geëerd, of op zijn minst Goede Doelen! Maar Bugs Bunny mocht de rij openen en daarbij werd hij door de USPS begeleid met alle pauken, toeters en bellen die de reclamejongens maar in het geweer konden brengen. De Jeugd moest worden gewonnen voor de Filatelie.

Wij kunnen met dit streven van harte instemmen, maar er klinkt een dissonant in mee. Schaamteloos trompetterde de USPS van de daken dat Bugs het recordbedrag van 38 miljoen dollar moest gaan opbrengen en dat is natuurlijk het ware doel van de uitgifte. Op ruime schaal werd een folder "ter introductie van de bijzondere uitgifte van Bugs Bunny Postzegels" verspreid met de slagzin "Get the Hare before he's Rare" - Grijp die Haas vóór hij schaars wordt". Terwille van het rijm was Bugs kennelijk van konijn weer eens haas geworden, maar ach, wie ziet nu eigenlijk het verschil?

Speciaal voor de te veroveren Jeugd kwam er een "Stampers Pack" uit met 6 "trading cards", 6 Bugs-zegels en klemstrookjes om de zegels op de kaarten aan te brengen. Die kaarten noemde de USPS Stampers Saver Cards, dus kaarten waarop de postzegelaartjes hun zegels kunnen bewaren. Albums zijn namelijk antiek geworden. De jeugd heeft het veel te druk om zulke boeken bij te houden: die snelle kaarten zijn veel handiger. Bovendien werd de jongeren in alwéér een reclamecampagne van de USPS voorgehouden dat ze wel goed getikt zouden zijn als ze die prachtzegels op brieven gingen gebruiken. Je moest ze bewaren!

Natuurlijk werd de Bugs-zegel een zelfklever. Bespaart het publiek het tijdrovende en onhygiënische likken en bovendien: Het Publiek Wil Het Zelf!

Wat nóg belangrijker is: Bugs werd benoemd tot Ambassadeur bij de STAMPERS™ Postzegelclubs voor Jongeren. Dat staat te lezen op het "pane of 10" waarin de zegels verkrijgbaar werden gesteld. Losse zegels zijn namelijk ook op weg om antiek te worden.

Veteranen in de Hobby haalden de schouders op over al die tamtam. Zij kochten het velletje van 10 om compleet te blijven en zagen dat het uit twee helften bestaat. Links 9 zegels (3 x 3) met gesimuleerde tanding die in elkaar grijpt, en rechts 1 zegel met dezelfde "tanding" op een soort maximumkaart met een vergrote versie van het zegelbeeld en rechtsonder de hand-, pardon, poottekening van Bugs.

Allemaal nog best: zij hadden de Haas gegrepen vóór-ie schaars was geworden. Volgende zaak.

Maar ho! ho! deze Haas bleek een geweldige staart te hebben. In het Lentenummer van *USA Philatelic*, de postordergids van de USPS, werd een heel assortiment Bugs te koop aangeboden:

1. het "gewone" pane van 10 waarin alle zegels de doorstoken "tanding" hebben, die echter niet door het draagpapier heengaat;
2. een pane van 10 "with special die", waarbij de doorsteek wél door het draagpapier heengaat, althans bij de 9 zegels links, doch niet bij die éne in de rechterhelft;
3. halve drukvellen van 6 panes. De drukvellen waren 12 panes groot, maar daardoor te groot voor oprollen en verzenden. Er waren 5000 "top halves" en 5000 "bottom halves", die laatste - naar later bleek - met plaatnummer;
4. een boekje met 10 prentbriefkaarten.

Het heeft tot in juni geduurd vóór duidelijk werd dat bij het onder 2 genoemde "specially die-cut pane" de 10e zegel, die op de rechterhelft, ongetand is. Toen was de voorraad van de Filatelistische Dienst al bijna uitgeput.

Bugs verkocht zo goed, dat de USPS er 100 miljoen van liet bijdrukken. Het totaal van de "gewone" zegels kwam daarmee op 378 miljoen (37.8 miljoen panes). Van de "speciale" zouden er 50.000 worden bijgedrukt. Dat is naar het schijnt ook gebeurd, maar die hele tweede oplaag was nodig om te voldoen aan achterstallige bestellingen bij de Filatelistische Dienst. De zegel bleef "uitverkocht".

Voor Scott was deze ontwikkeling aanleiding om elk van de beide variëteiten een hoofdnummer te geven: 3137 voor de "gewone", 3138 voor de "speciale". Voor beide zal plaats worden ingeruimd in het Supplement 1997 voor het Scott National Album. Dit besluit heeft de vraag onmiddellijk sterk doen toenemen.

In oktober wist Linn's Stamp News te berichten dat er in totaal 118.000 "speciale" panes waren geproduceerd, in twee oplagen. De USPS liet weten dat er 6400 Stampers Packs waren aangemaakt. Aangezien in elk daarvan 6 zegels zaten, waren daarvoor 4266 panes van 9 nodig geweest, zo dacht men. Maar later bleek, dat de USPS de bovenste 2 x 3 zegels uit elk pane had gelicht voor de Packs; de derde rij en de ongetande zegel op de rechterhelft werden "scrap" = afval en dus vernietigd. Er waren derhalve 6400 panes nodig geweest.

Wéér later, in november, onthulde de USPS echter dat er 35.000 waren gebruikt voor de Packs. Dat betekent dat er hoogstens 83.000 naar verzamelaars kunnen zijn gegaan. Dat aantal is aanzienlijk lager dan het geval was bij de Recalled Legends of the West, waarvan er 150.000 in leven zijn gebleven. Deze mededeling leidde opnieuw tot een explosie van de geboden prijzen. Dat die als een raket omhooggaan, is duidelijk te volgen op Internet. Dat medium gaat meer en meer de functie van markt vervullen. Scott heeft de in de Catalogus 1998 vermelde prijzen al aangepast in zijn blad *Scott Stamp Monthly*. Op het moment dat wij dit schrijven, vliegen ze nog steeds omhoog. Wij zullen ze niet noemen: als u dit leest, zijn ze ongetwijfeld alwéér hoger!

Maar dit is nog niet alles. Gebleken is, dat bij de panes in de "uncut press sheets", de drukvellen van 6 panes, de rillijn tussen de beide helften ontbreekt. Die is bij de andere variëteiten wel aanwezig. Aan dit kenmerk is te zien of een pane afkomstig is uit zo'n ongesneden drukvel. Scott heeft echter al besloten er geen catalogusnummer aan te zullen geven.

Onder n° 3138 staat in de Scott 1998 nog de volgende opmerking: "Er bestaat een op n° 3137c gelijkende reclamezegel zonder tagging, op hetzelfde draagpapier als het pane, met hetzelfde zegelbeeld, echter zonder de handtekening van Bugs en zonder de losse zegel. Op de plek van die zegel staat vergroot "32/USA" in dezelfde stijl als op de postzegel. Deze reclamezegel had geen frankeerwaarde."

Scott 3137c is het "pane of 1", de rechterhelft van het "gewone" pane.

Het betreft hier een sticker, die Avery Dennison, de contractdrukker van de Bugs-zegel, cadeau gaf aan bezoekers van zijn stand op de Tentoonstelling Pacific '97 in San Francisco. Die stickers zijn even groot als de rechterhelft van het Bugs-pane. Ze bestaan in twee varianten: mét en zonder witte rand.

In de vakpers gaan stemmen op van ontevredenen, die menen dat de USPS de Filatelie met al dit gegoochel geen dienst heeft bewezen. Er zou sprake zijn van vergaand onbenul over onze hobby bij de leidende figuren van de Amerikaanse Post. Wij hopen, dat deze beslissers zich die verwijten zullen aantrekken en de "speciale" zegels zullen laten nadrukken.

KORT AMERIKAANS

★ De fraaie Trans-Mississippi serie van 9 waarden uit 1898 (Scott 285-293) wordt in de zomer van dit jaar opnieuw uitgegeven. En deze keer wél in twee kleuren, namelijk met een zwart medaljon, zoals in 1898 ook al de bedoeling was. Toen ging dat vanwege de oorlog met Spanje niet door: het bleef bij één kleur. Als de plannen niet veranderen en er geen nieuwe oorlog met Spanje uitbreekt, komen er twee uitgaven.

Een velletje met de 9 waarden 1¢, 2¢, 4¢, 5¢, 8¢, 10¢, 50¢, \$ 1 en \$ 2 erin, door bruggen van elkaar gescheiden, en een velletje met 9 maal de beroemde \$ 1 zegel Scott 292 met de "Western Cattle in Storm" (U weet toch dat dit tafereel niet uit het Wilde Westen is, maar uit Schotland?).

In het eerstgenoemde velletje hebben de Farming in the West van de 2¢ en de Mississippi River Bridge van de \$ 2 stuivertje gewisseld. Waarom? Omdat deze volgorde in 1898 ook de oorspronkelijke opzet was. Uiteindelijk vond men toen de Farming, het boerenbedrijf, zo belangrijk, dat die op de veel meer gebruikte 2¢ moest komen. Kennelijk vindt men dat nu niet meer.

★ Er komt ook een velletje "Four Centuries of American Art" - vier eeuwen Amerikaanse kunst - met maar liefst 20 se-tenant zegels. Op elk daarvan een detail van een kunstwerk met de naam van de kunstenaar die het schiep.

★ Weet u nog van die misdruk-Nixonzegel met zijn naam er kopstaand op? Clarence Robert Robie had er 160 gegapt bij zijn baas, de Banknote Corporation of America, de contractdrukker van deze zegels. In januari 1996 doken ze op en ze gingen van de hand voor bedragen tot wel \$ 16.000 per stuk. De Postale Recherche kwam erachter en vorderde de zegels terug van ieder die ze had.

Op 2 na zijn ze allemaal boven water gekomen. Eén daarvan is door de eigenaar verloren, de andere zat in een brief die nooit is aangekomen. Koop ze niet als ze u worden aangeboden, want dan bent u een heler en dus strafbaar. Tegen de dief is een gevangenisstraf van een jaar + een dag geëist en een geldboete van \$ 100.

★ U moet het natuurlijk zelf weten, maar plak nou toch geen van U.S. postal cards afgeknipte postzegels meer op uw brieven uit de USA. Hoe vaak moeten we dat nu nog zeggen: dat mag niet, ze zijn er niet geldig voor.

★ Al hebt u waarschijnlijk net zo min als uw redacteur ooit van hem gehoord, er komt toch een uitgave ter ere van de 100e geboortedag van Alexander Calder (1898-1976).

Het worden 5 se-tenant zegels, namelijk 4 met afbeeldingen van "stabiles", dat zijn abstracte kunstwerken zonder bewegende delen, en 1 "mobile", een wél beweegbare plastic. Die laatste heet "Zwarte Waterval, 13 Verticalen". Er staan inderdaad 13 zwarte driehoekjes op, verbonden door draadjes. Sprekend een waterval!

Uw redacteur vindt het een afschuwelijke serie, maar dat houdt hij geheim want het staat zo dom om cultuurbarbaar te zijn.

★ Aantrekkelijker vindt hij de zegel die ter ere van de balletkunst zal verschijnen. Uit een zwarte achtergrond springt sierlijk een duidelijk herkenbare danseres, op spitzen en in tutu, zoals het hoort.

★ Senator Pete Domenici van New Mexico was woeiend op het Citizens' Stamp Advisory Committee, de uit twaalf leden bestaande commissie die zwaarwegende adviezen uitbrengt over de onderwerpen voor uit te geven zegels. Die groep heeft al tweemaal een voorstel verworpen om met een zegel te herdenken dat de Spanjaard Juan de Oñate 400 jaar geleden, in 1598, de eerste Europese nederzetting stichtte bij San Gabriel, even ten noorden van de huidige stad Espanola in New Mexico.

Wél daze konijnen en filmgriezels op de US-zegels, maar géén eer aan 400 jaar geschiedenis van de Hispanics! Postmaster General Runyon gaf hem groot gelijk. De senator is nu weer kalm: als het even meezit komt zijn zegel er tóch nog.

★ De Amerikaanse Belastingdienst vond in haar Ideeënbus de suggestie om de enveloppen waarin de Aangifteformulieren en de Aanslagen aan de belastingplichtigen worden toegezonden te frankeren met een Dracula-zegel. Goed idee, vinden wij. Zo zouden die ondingen toch nog functioneel kunnen zijn.

★ De aloude Collectors Club of Chicago gaat de A.P.S. bijspringen met een poging om de strop van bijna \$ 25.000 die de A.P.S. overhield aan de Pacific '97 te verkleinen of te doen verdwijnen. Zij liet op velletjes overgebleven reclamestickers voor die happening de opdruk "0¢ + 50¢ Relief Fund" aanbrengen. Een velletje met deze stickers kunt u verkrijgen bij Don Bianchi, 718 Pimlico Parkway, Sleepy Hollow, IL 60118, voor \$ 5 plus een aan uzelf geadresseerde gefrankeerde envelop. Zolang de voorraad strekt. De opbrengst is voor de A.P.S.

★ Rekent u even mee? Elk jaar worden er 41.600.000.000 Amerikaanse postzegels gedrukt en verkocht op ca 40.000 postkantoren. Dat kost veel geld, dat wordt steeds duurder en dat merken we in de posttarieven. Dat is volgens columnist Bob Greene van de "Chicago Tribune" heel niet nodig. Organiseer een loterij met als *hoofd* prijs "Uw Hoofd op een Postzegel". Opbrengst voor de USPS. Wordt gegarandeerd een daverend succes én... geen portoverhogingen meer in de toekomst! Simpel toch? Wees eerlijk: u zoudt toch ook loten kopen? Sinds de filmmonsters op postzegels staan schrikken de mensen heus niet meer van u. Er wordt nog gezocht naar een oplossing voor het probleempje dat de winnaar volgens de regel eerst nog even 10 jaar dood moet zijn vóór hij/zij op die postzegel mag....

★ Als eerderbedoelde loting er komt, hoeft ook niemand zich - zoals nú gebeurt - nog kwaad te maken over het feit dat vorig jaar 35 topambtenaren van de USPS een salaris kregen toegekend dat niet onderdoet voor dat van een minister, namelijk \$ 148.400.-, het hoogste loon dat een ambtenaar mag verdienen. Veel mensen konden die zon niet in het water zien schijnen...

★ Voor de volhouders die nog steeds Marshall Islands verzamelen, was er in november een ware tractatie: een vel met 50 zegels, elk met een naar een U.S. Staat genoemd oorlogsschip erop, alfabetisch gerangschikt. 50 Staten, 50 Schepen, 50 maal 20¢. Het geld ligt op straat voor wie het op wil rapen.

★ Van de zelfklevende Kwanzaa-zegel waren hele drukvellen te koop die 5 vellen van 50 stuks bevatten. Die heeft de USPS nu ingetrokken, want als ze voor verzending werden opgerold sprongen alle zegels los. Er waren al vellen verzonden; hoeveel is niet bekend. Er wordt al op gespeculeerd dat die vellen nog zeldzamer worden dan de Legends en de Bugs. Koop deze dus wél als ze u worden aangeboden.

★ De GTVTL (Gratis Tip Voor Trouwe Lezers) wijst deze keer op het boekjesvelletje van 10 F-zegels, Scott # 2520a. Dat is in 1991 gedrukt bij KCS Industries. De F was 29¢ waard. In de Scott 1998 staat een postfris velletje op \$ 7.-, maar de handel betaalt graag méér, als de tab er tenminste nog aanzit. Daar staat het plaatnummer op dat voorafgegaan wordt door de letter K. Het complete booklet BK 184 staat op \$ 13.-. Maar pas op: hetzelfde bij het BEP gedrukte velletje, Scott # 2519a, is niks bijzonders.

★ Nee, de Great Americans serie is nog steeds niet afgesloten. Nog dit jaar komt er een 32¢ uit met de portretten van de filantropen Lila en DeWitt Wallace. Er wordt al voorspeld dat die zegel weinig zal worden gebruikt, want er zit gom op die de gebruiker zelf nat moet maken. Ouderwets gedoe dus. Het echtpaar gaf honderden miljoenen dollars weg aan charitatieve en artistieke doeleinden. Die hadden ze verdiend met de door hen in 1922 opgerichte *Reader's Digest*. Daarom mocht dit tijdschrift de komst van de nieuwe zegel eerder aankondigen dan de USPS zelf. Van het bestaan van Usca Post heeft de USPS kennelijk nog nooit gehoord...

★ Men zou denken dat er mensen zijn die de portoverhoging niet kunnen afwachten. De daarvoor bestemde H-rolzegel met de rood-wit-blauwe hoge hoed van Uncle Sam is al op brieven gevonden. Wat ervoor is betaald is niet bekend, maar vermoedelijk gewoon 32¢. Gebleken is dat de rollen bij het BEP abusievelijk zijn meeverpakt met rollen Porch-zegels en per ongeluk verkocht. Zelfs de loketambtenaren raken kennelijk de kluts kwijt in de baaierd van nieuwe uitgaven.

★ Larry E. Rolufs, sinds medio 1995 Directeur van het Bureau of Engraving and Printing, houdt er op 31 december 1998 mee op. En ook Postmaster General Marvin Runyon geeft de pijp aan Maarten, op 15 mei al. Maar u blijft toch zeker?

★ U hebt zich met Kerst aardig geweerd, maar vast niet zoveel Kerstkaarten verstuurd als de Clintons. Zij sjouwden er 300.000 naar de Post. Allemaal gefrankeerd met Pitney-Bowes frankeermachinstempels van 23,8¢. Zowel de kaarten als de porti zijn betaald door het Nationaal Comité van de Democratische Partij. Dan is het ook geen kunst.

★ Zoek niet naar de Love-zegel 1998, want die komt er niet, al was-ie ook beloofd. In plaats daarvan zijn 800 miljoen Zwaan-zegels van 1997 bijgedrukt. Met jaartal 1997, dus u ziet geen verschil. Zelfs Liefde moet tegenwoordig op een koopje...

★ Op de Kwanzaa-zegel staat een vlag. En die lijkt volgens zeer gevoelige mensen te veel op de rood-zwart-groene actievlag van vele zwarten. Mag niet, vinden zij. Maar de USPS piekert er niet over de zegel in te trekken. Er zijn er al te veel verkocht en zo nodig zullen ze rustig worden bijgedrukt. Er is nu eenmaal geen zaak of er wordt tegen geprotesteerd.

★ Op 9 april 1898 werd Paul Robeson geboren, de zanger met de donkerbruine stem die het prachtige "Old Man River" zó kon zingen dat je er tranen van in de ogen kreeg. Maar denk nu niet dat de USPS daaraan een postzegel wijdt, al had die nog zo mooi gepast in de reeks *Black Heritage*. Helaas, Robeson stond tijdens de McCarthy-psychose in de jaren 1940 bekend als communist. Hij verliet toen zijn land. En nu krijgt hij lekker geen zegel.

★ COROS, de op 21 april 1943 opgerichte vereniging van Collectors of Religion On Stamps, verzamelaars van het thema Religie op Postzegels, heeft zich aangesloten bij de A.T.A., de American Topical Association. De onderhandelingen hierover begonnen in 1950, maar nu is het dan zover. U ziet maar weer: zij die geloven, haasten niet.

Overigens, u kunt lid worden voor \$ 20 per jaar en dan ontvangt u regelmatig het cluborgaan *COROS Chronicle*. Schrijf maar naar Verna Shackleton, COROS Secretary, 425 North Linwood Ave, N° 110, Appleton WI 54914-3476 en de zaak komt in orde.

★ De eerste toeslagzegel van de USA, waarover zo veel te doen is geweest, zal uitkomen vóór 13 augustus a.s., want dat is de deadline die in het door President Clinton getekende Congresbesluit n° 1585 staat. De toeslag gaat naar de National Institutions of Health en naar het Departement van Defensie, om besteed te worden aan onderzoek naar borstkanker. *

★ Vlak voor sluitingstijd kwamen wij te weten aan welke onderwerpen de 15 zegels in het eerste Celebrate the Century-velletje zijn gewijd. Dat kwam uit op 3 februari en gaat over het tijdvak 1901-1910. Hier zijn ze:

1. Emigranten arriveren op Ellis Island; 2. de Ashcan School, een in 1907 opgerichte groep van schilders. Afgebeeld is het schilderij *Stag at Sharkey's* uit 1909, een bokspartij in de Club Tom Sharkey's; 3. de Wereldtentoonstelling van 1904 in Saint Louis; 4. W.E.B. Du Bois, de zwarte voorvechter; 5. een Ford Model T; 6. de Wereldtentoonstelling in St. Louis van 1904; 7. de eerste vlucht van de gebroeders Wright in 1903; 8. het Robie House in Chicago van de beroemde architect Frank Lloyd Wright; 9. een Teddybeer; 10. de eerste World Series Baseball; 11. de Pure Food & Drug Act van 1906; 12. de Gibson Girl, de door illustrator Charles Dana Gibson bedachte figuur van de in die tijd ideale vrouw; 13. de Crayola Crayons, de eerste in de USA gefabriceerde waskrijtjes; 14. Theodore Roosevelt, President van de USA van 1901 tot 1909; 15. de film "De grote Treinroof" uit 1903. Op de rugkant van elke zegel is een korte toelichting op het onderwerp afgedrukt.

En nu maar zien of u ze allemaal gestempeld te pakken krijgt!